Dinsdag, 25 Maart 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3257

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

16.000.000 door 16 verraden.

Hitler en trawanten in Oostenrijks Wenen.

Engeland waarschuwde driemaal.

Rusland helpt den Turk.

DE BALKAN ROMMELT.

Joegoslavische Ministers vertrokken naar Wenen. Ook Hitler is daar. Het Pact is getekend. Britten en Grieken bereiden zich voor op een Balkanoorlog. Het Joegoslavische volk is razend.

Pamfletten, die in de straten van Beograd gisterenavond werden rondgestrooid, dreigden met een moord op de Regeringsleiders, die instemden om met de As-genoten het Pact te tekenen. Pamfletten werden omhoog gestoken door het zich langs de straten van de hoofdstad bewegende volk, waarop stond: „De Regeringsleiders, die instemden met de eisen van de As, zijn verraders. Zij, die de hoofden van 16 millioen op het spel zetten, moeten begrijpen, dat zij tevens hun eigen hoofd riskeren. Deze verraders moeten zich gereed maken om het lot te ondergaan van hen, die Joegoslavië vroeger hebben verraden."

Intussen komen rapporten uit het Zuiden van Serbië, waaruit blijkt, dat de gevaarlijke binnenlandse toestand aldaar zich voortdurend ontwikkelt en er een botsing dreigt tussen de Serben en de Macedoniërs. De overeenkomst met de As-genoten wordt door de Macedoniers en de Bulgaarse relaties gevierd, aangezien hun leiders als hun mening uitspraken, dat hun gedeelte van Joegoslavië spoedig weer aan Bulgarije zal worden teruggegeven.

De Serben, door deze houding ten zeerste verstoord, stellen zowel de Regeringsleiders als hun naburen aan de kaak.

Een ander pamflet, dat te Beograd verscheen, deelde mede: „De Regering bereidt het verraad voor. Binnen enkele dagen zal het Pact getekend zijn. Dit betekent een schandelijke dood van ons land en zal onze vrijheid doen eindigen. Voor de eerste maal in onze geschiedenis worden wij gevraagd te knielen voor tyrannie en ons te onderwerpen aan slavernij."

Op de pamfletten staat verder nog: „Het gehele land van 16 millioen inwoners wenst de vrijheid van het Vaderland te verdedigen. 16 Mannen van de Regering willen verraad plegen door ons volk aan slavernij te onderwerpen. Wij wachtten met geduld, opdat de Regering onze defensie zou gereed maken, niet opdat die verraad zou plegen. Doch wij zullen niet verkocht worden. Wij zullen onze wapenen niet neerleggen. Zij die onze vrijheid op het spel zetten, zullen er voor moeten betalen. Iedere man in dit land heeft de heilige plicht om de afgrijselijke misdaad te verhinderen, die de Regering van plan is te volbrengen. **Wij wensen geen Driemogendheden-Pact. Wij wensen in het geheel niets te maken te hebben met onze As-vijanden. Joegoslavië wil alles doen voor de eer en de vrijheid van het land, maar niets voor zijn doodsvijanden"** (Beograd, A.P. 24.3).

Uit Wenen komt hedenmorgen het bericht, dat Tiran Hitler er om 11.15 uur arriveerde, teneinde Premier Cvetkovic, en Minister van Buitenlandse Zaken Markovic, die uit Joegoslavië verwacht werden, te ontmoeten. Deze vertrokken gisterenavond om 22 uur uit Beograd per speciale trein.

Bij zijn aankomst werd Hitler begroet door het Hoofd van de Duitse Pers, Dr. Otto Dietrich, Veldmaarschalk Keitel, Von Ribbentrop en de andere persoonlijkheden, die gewoonlijk bij het tekenen van een Pact aanwezig zijn.

Von Ribbentrop kwam wat eerder aan om de Joegoslavische autoriteiten op te wachten, die met een speciale trein arriveerden. Verder kwamen te Wenen aan, de Japanse Ambassadeur in Berlijn Hiroshi Oshima en de Italaanse Minister van Buitenlandse Zaken Ciano.

Verder wordt uit Wenen gemeld, dat de formaliteiten ter tekening van het Pact een aanvang namen om 12.30 uur.

Ribbentrop opende de ceremonie, daarna volgde de ondertekening, waarna Cvetkovic antwoordde.

Naar bericht wordt, zal Hitler de Joegoslavische delegatie ontvangen om 14.30 uur. Van welingelichte zijde beschrijft men de overeenkomst als zijnde van dezelfde vorm als de vorige documenten die aan het Driemogendheden-Pact zijn toegevoerd. Het is echter niet bekend of hieraan een speciale clausule is toegevoegd (Wenen, A.P. 25.3).

Uit Beograd wordt nog gemeld, dat zowel Duitsland, Engeland, Turkije als Griekenland de laatste voorbereidingen treffen voor het voeren van een oorlog op grote schaal in Zuid-Europa. Van wel ingelichte zijde deelde men mede, dat Engeland op het punt staat de diplomatieke betrekkingen met Hongarije en Joegoslavië te verbreken. Volgens waarnemers worden intussen Russische oorlogsmaterialen voor Turkije over de grens door de Kaukasus gevoerd. De stroom van binnengevoerde materialen nam een aanvang enkele uren na de bekendmaking der Sovjets, dat Rusland tegenover Turkije volkomen neutraal zal blijven als het land later door het Reich in de oorlog zal worden gesleept.

Volgens binnengekomen rapporten uit Bulgarije hebben enkele botsingen aan de grens plaats gehad tussen Griekse en Duitse troepen. Een rapport deelde mede, dat een Duits vliegtuig met fotografische uitrusting door Griekse afweerbatterijen boven Oost-Thracië is neergeschoten. Voorts zouden volgens berichten uit Beograd de Communisten op orders van Moskou de werklieden over geheel Joegoslavië ophitsen om sabotage te plegen en de samenwerking met Duitsland te weigeren.

Men verwacht tevens, dat de Engelsen alle Joegoslavische schepen die in de Middelandse Zee varen in beslag zullen nemen (Beograd, A.P. 25..

ENGELAND PROTESTEERT BIJ DE JOEGOSLAVISCHE REGERING.

De secretaris van de Britse Legatie maakte bekend, dat Engeland een derde en laatste aanmerking heeft gemaakt tegen het zich aansluiten van Joegoslavië bij de as-genoten. Een waarschuwing, dat men voor de gevolgen moet instaan, werd aan de Joegoslavische Regering gegeven.

Sommige kringen spraken als hun mening uit, dat de nota de waarschuwing bevat, dat indien Joegoslavië het Pact tekent, het land aan de zelfde behandeling onderhevig zal zijn als Roemenië en Bulgarije, welke landen door de Nazi-legers zijn bezet.

Na het verbreken der relaties met Roemenië en Bulgarije maakte Engeland bekend, dat het zich vrij achtte om verbindingscentra en strategische punten te bombarderen, zodra deze bezet zijn door de Duitse legers. De derde waarschuwing aan Joegoslavië werd schriftelijk gegeven, terwijl de twee andere, waarvan de inhoud niet bekend is, mondeling werden gegeven. De nota werd persoonlijk door den Britsen Ambassadeur Campbell aan den Minister van Buitenlandse Zaken Markovic overhandigd.

Uit hoge diplomatieke kringen werd verder bekend gemaakt, dat Rusland, welk land aan Duitsland is gebonden door een non-agressie en een handelsovereenkomst de export van petroleum naar het Duitse Rijk sinds 1 Maart heeft stopgezet, de dag dus, dat Bulgarije toetrad tot de as en de Duitse troepen Bulgarije binnentrokken (Beograd, A.P. 24.3).

JOEGOSLAVISCHE REGERING TREFT VOORBEREIDINGEN OM OPROER TE ONDERDRRUKKEN.

Met het officiëel bekend maken van de beslissing der Regering, dat men het Pact met de as-genoten zal tekenen, gebood Premier Dragisa Cvetkovic aan de Politie over het gehele land om 24 uur per dag dienst te doen en zich gereed te maken om aan de binnenlandse onlusten het hoofd te kunnen bieden.

Tevens verbood hij alle publieke samenkomsten van welke aard ook.

Met ingang van middernacht zullen alle verloven van het leger worden ingetrokken, gelijk Zaterdag is bekend gemaakt, terwijl de troepen in de grote steden instructies hebben ontvangen om de geweren en machinegeweren gereed te houden voor ogenblikkelijk gebruik.

Terwijl de oppositie tegen het tekenen van het Pact met de nazies elk uur groter wordt, worden volgens de rapporten op punten over het gehele land demonstraties door de bevolking belegd. Het oproepen van reservisten vindt inmiddels voortgang. Rapporten van de Joegoslavisch-Helleense grens melden, dat Joegoslavische officieren de grens overstaken en naar Griekenland gingen, waar men zijn diensten aan het Griekse Leger aanbood, liever dan in Joegoslavië onder de dominatie der as-genoten te blijven. Naar men mededeelt, bevinden zich onder de patriottische deserteurs vier generaals en drie hoge officieren, behorende tot de Garde van den Koning. De patriarch van de Serbische Orthodoxe Kerk riep een vergadering bijeen van de Heilige Synode voor Donderdag, naar men zegt op Pauls verzoek, teneinde een poging te doen om door de kerken de groeiende haat van de Serbiërs tegen de Regering en de samenwerking met Duitsland en Italië enigzins te bekoelen (Beograd, A.P. 24.3).

TURKS-RUSSISCHE OVEREENKOMST.

Van onofficiële, doch betrouwbare zijde wordt medegedeeld, dat Turkije en Rusland tegelijkertijd te middernacht een gemeenschappelijke vriendschapsverklaring zullen publiceren. Uit deze bron meldt men, dat de verklaring, die haast op hetzelfde ogenblik komt, dat de Joegoslavische Regering zich voorbereidt om te capituleren, betekent, dat Rusland Turkije zal helpen met al hetgeen het land bij een oorlog nodig zal hebben, indien het wordt aangevallen door Duitsland, welks leger naar men verwacht zich thans in de richtingen van de Middellandse Zee zal bewegen.

RUSLAND ZET ZICH SCHRAP.

Door het vriendschapsverdrag tussen Rusland en Turkije, dat volgens de aankondiging gesloten zal worden, wordt der roverspolitiek van de Nazies een halt toegeroepen. **Het vriendschapsverdrag verzekert Turkije ook van alle materiële steun tegen de Duitsers, wanneer het land wordt aangevallen. Rusland wil de Dardanellen veilig stellen en in geen geval toestaan, dat de Nazies daar meester worden.** Turkije zal zo nodig door Rusland op dezelfde wijze gesteund worden als Engeland door de Verenigde Staten en zoals Rusland al jaren lang doet met China in de strijd tegen Japan.

Reeds zijn Russische troepen opgesteld langs de Kaukasische grenzen.

Het zijn hoofdzakelijk manschappen van afweergeschut en tanks en technici. Zij zouden, zodra Duitsland Turkije aanviel den Turken te hulp komen op dezelfde wijze als de Russen dit soort lieden stuurden naar Spanje tijdens de Spaanse burgeroorlog om de Republikeinen bij te staan.

Turkije heeft toegezegd een dergelijke steun eveneens aan Rusland te verlenen, wanneer dit nodig mocht zijn.

Rusland is tot dit verdrag overgegaan, omdat het ten zeerste verontrust wordt door de stijgende Duitse macht vooral ten opzichte van zichzelf. Duitsland controleert immers reeds de Baltische Zee. Zo nu ook de Dardanellen in Duitse handen komen, dan heeft Rusland geen vrije zeeweg meer naar het grootste gedeelte van Europa.

Rusland heeft tegelijk weer grote troepencontingenten samengetrokken langs de Roemeense grens. Roemenië begint weer te mobiliseren. Vermoed wordt, dat de Duitsers na het tekenen van het pact met Joegoslavië tot de aanval op Griekenland zullen overgaan in Oost Thracië.

De Russen zullen mogelijk de olietoevoer naar Duitsland stoppen. Dit betekent een geweldige slag. De Roemeense olie is lang niet voldoende en het luchtwapen met de tankdivisies verslinden olie.

Turkse en Russische kringen hopen, dat Joegoslavië bemoedigd door de verklaring van Rusland, alsnog af zal zien van de tekening van het pact met de As-mogendheden. De Russische gezant, die lange tijd afwezig was te Beograd, is plotseling teruggekeerd (Ankara, A.P. 24.3).

Het nieuws van vandaag.

„Bozje pravde ti sto spase". Rechtvaardige God die behoedt — zo begint het Volkslied der Serben, Kroaten en Slovenen. Het klinkt en zal klinken, ook nu hun land is gedwongen toe te treden tot het Pact van de As. Nog geen maand is het geleden, dat dit lot aan Bulgarije beschoren was. Wéér een slachtoffer. Hitler was met het schuim van zijn nazie-partij in Wenen, hoofdstad van een ander onderdrukt vrij land. Daar viel het lot, terwijl in het gekrenkte land de rellen en opstanden lostbarstten. Desertie, dienstweigering, staking, oplopen, handgemeen, revolverschoten — dat alles wordt uit Joegoslavië gemeld. „Weg met de Regering", kreet het volk in Cetinje, hoofdstad van het enige plekje grond op de ganse Balkan dat de Turken 500 jaar belegerden zonder erin te komen: Montenegro. Hier weerstond men het langste beleg der historie! (blz. 1 en 4).

Vijf eeuwen lang werd Joegoslavië door strenger heren dan de Nazies onderdrukt: het Turkije der Ottomannen. Toen begon vanuit Serbië in 1804 revolutie. Zal de Regering haar dreigement uitvoeren en rellen met geweld onderdrukken? Men leze de telegrammen op deze voorpagina, terwijl ook het „Allerlaatste nieuws" op blz. 4 nog belangrijke aanvulling geeft.

De Dardanellen werden ook weer genoemd. Thans blijkt, dat de Russen niet zullen gedogen, dat anderen dan de Turken daar de schepter zwaaien gaan. Rusland beloofde hulp aan Turkije, zou de olietoevoer naar Duitsland stoppen (een strop, want Roemenië produceert niet voldoende voor Hitler), en in de Kaukasus concentreert het al troepen, terwijl door deze nauwe bergpassen zelfs oorlogsmateriaal zou worden geleverd aan Turkije (blz. 1).

In Ankara denkt men, dat na de ondertekening een Duitse aanval op Oost Thracië waarschijnlijk is

Driemaal heeft Engeland een waarschuwend geluid laten horen in Beograd (blz. 1).

De wet van 7 milliard in de Verenigde Staten werd goedgekeurd, aldus een telegram op blz. 4; volledige détails op dezelfde pagina.

In Nederland drinkt men koffie uit tulpen, er komen minder millionnairs en meer fietsen (blz. 3).

De levensgeschiedenis van een Duitsen Revolutionnair in dienst van het Internationaal Communisme.

In de Verenigde Staten heeft **Jan Valtin** zijn bewogen levensgeschiedenis geschreven in een boek, dat tot titel heeft: **„Out of the Night"**. Jan Valtin is een pseudoniem. In de jaren tussen Wereldoorlog I en de tijd, dat de Nazies aan de macht kwamen, werkte Valtin in de havenplaatsen over de gehele wereld, organiseerde stakingen, maakte relletjes, kweekte revolutie. In 1933, terwijl hij een zending volbracht in Duitsland, werd hij door de Gestapo gevangen genomen en in een concentratiekamp gefolterd. **Hij ontkwam uit Duitsland door zelf een Gestapo-agent te worden.**

Jan Valtins veelbewogen leven.

Valtins levensgeschiedenis „Out of the Night" genaamd, werd in de V.S. gepubliceerd in Januari. Als een spannend verhaal van persoonlijke ondervinding, legt het tevens een afschuwelijke onderwereld bloot van revolutie en verkrachting, georganiseerd en gecontroleerd van Moskou uit. Het boek „Out of the Night" (Alliance $ 3.50) staat aan de spits van de lijst der niet verzonnen verhalen in de maand Februari in Amerika.

Valtin wordt gezocht door de geheime Russische politie (G.P.U.) en door de Duitse geheime politie (Gestapo). Zijn verblijf in de U.S. is strict geheim. De vrees, die Valtin koestert vooral voor de G.P.U., was de laatste weken nog groter, vooral door de vreemde dood in Washington van Generaal W. G. Krivintsky.

Ofschoon hij nu slechts 36 jaar oud is, heeft Valtin een 20-jarige loopbaan achter zich als revolutionnair. Een Duitser van geboorte, groeide hij op in het Hamburgse Waterfront, een broeinest van na-oorlogse muiterijen en als jongen van 19 vocht hij in het Communistische oproer van 1923. Hetzelfde jaar sloot hij zich aan bij de Communistische partij en werd hij organisator van de zeelieden over alle waterfronten van de wereld.

In Los Angeles trachtte hij op orders van de Partij, een man te vermoorden werd gepakt en bracht drie jaren door in de San Quentin gevangenis, waar de registers hem kennen onder de naam van **Richard Julius Herman Krebs.**

In Antwerpen ontmoette hij een aardig bourgeoise meisje, Firelei genaamd, die hem beminde, hem huwde, hem een zoon schonk, zich bij de Partij aansloot, omdat zij niet wilde, dat hij haar verlaten zou en een paar jaren geleden in een Duits concentratiekamp stierf.

In 1931 werd Valtin opgenomen in de intieme kringen van het Komintern en voerde hij waterfront-operaties uit in West Europa. Maar in die tijd vroeg de opstand van de Nazie-partij als een militante vijand van het Communisme, de oplettendheid van alle Duitse Communisten.

We geven hier enige uittreksels uit het eerste gedeelte van zijn boek.

* * *

Goering spreekt te Bremen.

Kapitein Goering, Hitlers rechterhand, was aangewezen als de hoofdspreker op een massavergadering van de Nationaal Socialisten te Bremen. Het hoofd van de anti-Nazie divisie van de Communistische partij, de onbarmhartige Heinz Neumann, gaf het bevel de vergadering in de war te sturen. Onze plaatselijke leiders waren bang voor dat karweitje, waarschijnlijk omdat zij geleerd hadden, eerbied te hebben voor Goerings stormtroepen. Als een nieuweling was ik aangewezen dat zakje op te knappen.

Een honderd uitgelezen mannen van het Rode Front-verbond werden tot mijn beschikking gesteld voor die Goerings zaak. Zij waren allen zonder uitzondering, jonge waaghalzen, die geen vrees kenden.

Wij hadden een speciaal strooibiljet laten drukken, om ter vergadering uit te delen, onder het opschrift: „Tien vragen, die Nazie Goering niet durft te beantwoorden." Ik deelde mijn mannen in groepen van vijf en gaf hun instructies om zich met het publiek in de hall te vermengen en onmiddellijk tot actie over te gaan bij de uitroep: „De Nationaal Socialisten zijn noch nationaal noch socialist."

Een ieder van mijn mannen was voorzien van een ploertendoder of een paar boksijzers en een pak van vijftig strooibiljetten.

De vergadering zou aanvangen om 20 uur in het Casino, de grootste zaal van de stad. Een onafgebroken stroom mannen en vrouwen bewoog zich door al de straten, die naar het Casino leidden. Een corps politie-mannen bezetten de omliggende hoeken. Meisjes en jonge mannen kwamen uit de zijgangen. Sommigen droegen rode banden om hun mouwen, zij verkochten communistische propaganda-blaadjes. Anderen droegen de Swastica-kentekenen, — zij schreeuwden Hitlerleuzen met schorre stemmen. Hier en daar brak een onbeduidend relletje uit, dat spoedig door de politie onderdrukt werd. Troepen van Bruinhemden marcheerden in gesloten formatie. Een gehuil steeg op.

„Weg met de Bruine Moordenaars!"
„Weg met de pest van Moskou", was het onmiddellijke antwoord. Duizenden vulden de hall. Tegen de muren geschaard en net tegenover de tribune van den spreker, stonden de stormtroepen schouder aan schouder. Een koperorkest speelde een oorlogsmars. Karmozijnrode banniers van ontzaglijke afmetingen bedekten de muren. Een honderd dragers van swastica-vlaggen vormden de achtergrond van de tribune. In die ontzettende menigte, was mijn groepje van communisten als een druppel in de rivier.

Plotseling stond het leger van Bruinhemden, die de muren bezetten, in de houding. Rechterarmen gingen de hoogte in. Het orkest blies een fanfare. De massieve muren van het gebouw schenen te schudden, toen heel die mensenmassa uitbrak in een geweldige kreet, „Heil! Heil!"

Een aantal kopstukken marcheerde van de zijbeuk uit naar de tribune. Zij werden gevolgd door mannen in uniform, die stormbannieren droegen. De gouden swastica, die boven de bannieren uitstak, glinsterde onder de lampen.

En toen schreed een korte dikke man, van een streng uiterlijk, in burgerkleren uit de zijgang. Zijn korte rechterarm was opgeheven voor de Hitlergroet. Een andere colonne kopstukken volgde onmiddellijk achter hem.

Er luidde een bel. Het geschreeuw bedaarde. Een schriel kereltje met een militair geluid, kondigde aan, dat Kapitein Goering zou spreken over: „Versailles moet dood, wil Duitsland kunnen leven."

De korte dikke man stapte naar voren, zag zijn publiek eens aan, terwijl zijn breed gespierd gelaat glinsterde onder het voetlicht. Een aardig blond meisje bood aan den Nazieaanvoerder een bouquet rozen aan, zo breed als een wiel. Kapitein Goering rook aan de rozen en glimlachte. Dan ontdeed hij zich van zijn jas en gooide hem achteloos achter zich onder de tafel. Hij stroopte zijn hemdsmouwen op en maakte zijn riem los. Lachen en bijval was vermengd met applaus. Goering zwaaide zijn armen als om ze buigzaam te maken en toen rees het applaus tot een daverend gebrul.

Uitdagend en brutaal.

Kapitein Goering sprak zijn speech wat ruw en krachtig, vol hekel over de politiek en zo eenvoudig, dat een kind van tien jaar het begrepen zou hebben. Wat echter zijn hoorders overtuigde, waren niet zozeer zijn woorden, als wel de invloed, die uitging van zijn uitdagende en brutale eerlijkheid. Zijn stem en zijn vuisten beukten op het Verdrag van Versailles. Hij liep op en neer in de tribune, met gebalde vuisten, zijn harige armen zwaaiend, zijn gezicht, stromend van het zweet. Zijn stem werd een storm van dreigende geluiden; hij bracht zich zelf in een toestand van schuimende woede. Hij schreeuwde en gromde en hamerde. Hij morde en dreigde in uitbarstingen van wraak. Hij viel alles en nog wat aan, van God af tot de lombardhouders en naaktlopers, behalve het Leger. Hij liet de branding van de haat zelfs los en liet het over zijn gehoor heen razen.

Ik stond versteld die massa van stijve Duitsers nog opgewondener te zien dan de Spaanse toeschouwers bij een stierengevecht. Ik trachtte koud te blijven, trachtte notities te maken over hetgeen ik zeggen zou als Kapitein Goering geëindigd had, maar ik gaf het spoedig op. De man fascineerde mij.

Ten slotte eindigde Goering onder een aardbeving van applaus. Hij ging zitten en veegde zijn gezicht af. Hij viste zijn jas op van onder de tafel en sloeg hem achteloos over zijn schouders. Het nietig kereltje met de militaire stem stond op en vroeg of er afgevaardigden van oppositie-partijen waren, die met Kapitein Goering wensten te debatteren ;hij zou gaarne alle vragen beantwoorden.

Ik stond op en ging naar voren, automatisch aan mijn „Parteibefehl" gehoorzamend. Ik voelde mijn huid krimpen en koud worden. Ik overhandigde aan het nietige kereltje een stuk papier, waarop mijn naam stond en mijn partijafdeling.

Het nietige kereltje kondigde aan: „Een afgevaardigde van de Communistische partij heeft nu het woord. Ik vraag de vergadering strikte orde te willen bewaren."

Lijkt Goering op een arbeider?

Ik klom op de tribune. Een dodelijke stilte daalde er over de grote hall. De mannen van Goerings lijfgarde zagen mij nieuwsgierig aan.

Na de eerste zin, kwam mijn zelfvertrouwen weer terug. Er werd gespot en gefloten, maar daar kwam ook een donderend applaus van mijn honderd claquers onder de menigte. Ik legde er de nadruk op, dat het Verdrag van Versailles het gevolg was van een verloren oorlog en dat die oorlog was geforceerd door de kapitalisten wegens imperialistische doeleinden.

„Iedere Duitser weet" — zo ging ik voort — „dat de Nazie-partij gefinancierd wordt door kapitalisten, de uitbuiters van het Duitse volk. De Nationaal Socialistische partij is noch nationaal noch sociaal — en toch noemt zij zich zelf de partij van den werkman."

En hierbij keerde ik me om en wees op Kapitein Goering: „Ziet die man er uit als een werkman?"

Goering hief zijn dikke hoofd naar voren. Een half dozijn stormtroepen vlogen de tribune op en stortten zich op mij.

„Eruit met den schoft", beval Goering.

Op hetzelfde ogenblik vielen mijn hulptroepen, in groepen van vijf, op de menigte en lieten handen vol kleine rode strooibiljetten dwarrelen over de dicht opeengepakte luisteraars. Er was een algemeen lawaai. Ik sprong van de tribune over de hoofden van de stormtroepen heen naar de laagte en plonsde languit midden in het publiek. Een ploertendoder kwam op mijn hoofd terecht; maar in de opwinding nam ik er nauwelijks notitie van. De Bruinhemden verlieten hun voordelige stellingen langs de muren en bewogen zich naar het midden van de hal, om op de indringers aan te vallen. Een onbeschrijfelijke verwarring volgde. Ploertendoders, boksijzers, knotsen, zwaar gegespte riemen, glazen en flessen werden als wapens benut.

Stukken van glazen en stoelen vlogen over de hoofden van het publiek. Mannen van beide kanten braken de poten van de stoelen af en gebruikten ze als knuppels. Vrouwen vielen flauw in de hitte van de strijd. Reeds vloeide er bloed uit een dozijn hoofden en gezichten, kleren werden stuk gescheurd, toen de vechtjassen uitweken midden tussen de dodelijk geschrokken, maar hulpeloze toeschouwers. De stormtroepen vochten als leeuwen.

Systematisch drongen zij naar de algemene uitgang. Het orkest zette een oorlogsmars in. Hermann Goering stond kalm op de tribune, met zijn vuisten op de heupen.

Politie liet zich niet zien.

Mijn plan was, om zulk een algemene verwarring te stichten in de opeengepakte hall, dat de politie, die buiten de wacht hield, een inval zou doen en de vergadering zou sluiten. Maar de politie kwam er niet tussen; zij werd gecontroleerd door de Socialisten, die zeer voldaan waren, dat de anti-democratische partijen elkaar ongestoord de hersenpan insloegen.

Na dit alledaags gevecht zoals het leek, dat in werkelijkheid niet langer duurde dan 10 minuten, bevond ik mijzelf bij de uitgang. Een vloekende stormtroeper sloeg mij in het gezicht. Een ander trapte mij in de rug. Flessen en glazen vlogen als kogels. Twee Bruinhemden grepen mijn armen en sleurden mij door de vestibule onder scheldwoorden, trappen en vuistslagen. In hopeloze verdediging, greep ik naar de keel van een stormtroeper en trachtte hem vlak voor me te duwen, om hem als schild te gebruiken.

Overal om me heen waren de Communisten aan het vechten om de straat te winnen. Ze liepen als hazen. Ik rende ook. Juist om een hoek, passeerde ik een brede open motor lorry. Daarin zaten dertig politiemannen, onbewegelijk, met de geweren in de houding als zwijgende toeschouwers.

CURACAO.

WAT VANDAAG HERDACHT WORDT.

Heden viert de Kerk van God alom de gedachtenis aan de vleeswording des Woords, zoals de Bijbel die verhaalt:

„En hij [Gabriel] trad bij haar [Maria] binnen en zeide: Wees gegroet, gij zijt vol van genade, de Heer is met U" (Luc. I : 28).

Ter gedachtenis aan dit hemels bezoek aan Maria begonnen de gelovigen Gabriels groet te herhalen, en zij voegden er een ander Bijbelvers bij (Luc. I : 43) met hetwelk Elisabeth, moeder van 's Heren Voorloper, Maria begroette: „Gezegend zijt gij onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht van uwen schoot."

Zo ontstond het Rooms-bijbelse „Wees gegroet", een lofspraak op Maria ter gelegenheid van haar en ons aller enigen Zaligmaker, „Jezus Christus onzen Heer, die ontvangen is van den Heiligen Geest, geboren uit de Maagd Maria" (XII artikelen, aanvaard door alle Christelijke Kerken ter wereld).

CUROM-NIEUWS.

In vervolg op ons bericht van gisteren, blz. 2, geven wij thans nog nadere bizonderheden over de uitzending van de Lijdensgeschiedenis van Jezus, naar het Evangelie van Mattheus, getoonzet door **Johannes Sebastiaan Bach**

De uitvoering zal, gelijk wij gisteren reeds meldden, plaatsen vinden op Zondag 6 April 1941 (Palmzondag) 15 — 18.30 uur en Donderdag 10 April 1941 van 19.30 — 21.00 uur.

Dirigent: Serge Koussevitzky. Het symphonie Orkest te Boston.

Solisten: Jeanette Vreeland, sopraan; Kathryn Meisle, alt; John Priebe, tenor; Keith Faulkner, bas; Fritz Lechner, bas; Richard Burgin, viool. Louis Speyer en Jean Devergie, O boi d'amore; Georges Laurent, fluit; Carl Weinrich, orgel; Dr. V. Ernst Wolff, Cembalo.

Koren: Harvard Glee Club, Radcliffe Choral Society, o.l.v. G. Wallace Woodworth.

C.V.B. NAAR COSTA RICA.

Naar een Bestuurslid der C.V.B. ons mededeelde, zouden de geruchten, dat een Curaçaos elftal niet meer naar Costa Rica gaat, volkomen berusten op **onwaarheid.**

Of de reis inderdaad doorgang zal vinden kon het Lid ons niet bevestigen.

CHEQUEKOERSEN.

De „Hollandse Bank-Unie" deelde ons hedenochtend de volgende koersen mede:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.59	100.50
Caracas	46.75	48.75
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	45.00	46.50

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op:

Mrt. 4: Quant, Marciana echtg. v. Vrolijk, E., z.
Mrt. 5: Croes, Eufemia echtg. v. Thijsen, F., z.
Mrt. 9: Koolman, Filiberta echtg. v. Vrolijk, J., z.
Mrt. 4. Thijsen, Enaria Desideria echtg. v. Arendsz, J., z.
Mrt. 5: Noel, Viola Susanna echtg. v. Henry Th. A., d.
Mrt. 5: Campbell, Iris Beatrice echtg. v. Kalloo, A. A., z.
Mrt. 10: Lake, Ann Lucinda echtg. v. York, C. C., z.
Mrt. 13: Quashie, Orlinda Emeline echtg. v. Pollard, J. A. R., d.
Mrt. 6: Houtman, Blanche Lucille, z.
Mrt. 6: Duinkerk ,Caroline Elmelda, z.
Mrt. 6: Colina, Carmen Juanita echtg. v. Angela, T. d.
Mrt. 5. de Cuba, Felecita echtg. v. Angela, F. d.
Mrt. 2: Henriquez, Petra z.
Mrt. 5: Kock, Marcelina echtg. v. Rivero, G. d.
Mrt. 7. Tromp, Petrolilia echtg. v. Trinidad, H.B. d.
Mrt. 5: Ras, Helena Norberta echtg. v. Geerman, M. d T. z.
Mrt. 8: Bislik, Bertha Bernadina echtg. v. Herrera, A. J. z.
Mrt. 7: Meeld, Carolina echtg. v. Duzong, J. V. z.
Mrt. 9: Martis, Demetria echtg. v. Korsen, M. z.
Mrt. 7: Werleman, Maria Susana d.
Mrt. 11: Semeleer, Maria Anna echtg. v. Figaroa, Th. J. z.
Mrt. 8: Boekhoudt, Celestina d.
Fbr. 14. Ellis, Eloisa Yolanda z.
Mrt. 10: Geerman, Felicia echtg. v. Geerman, J. F. d.
Mrt. 11: Kock, Bernardina echtg. v. Wouter F. d.
Mrt. 12: van Thijs Coronel, Sofia Isabel echtg. v. Kock, R. N. z.
Mrt. 8: Robbins, Margaret Josephine echtg. v. Corrington, G. G. d.
Mrt. 12: Jarzagaray, Florita echtg. v. de Kort, C. d.
Mrt. 8: Rasmijn, Antonia echtg. v. Geerman, P. P. d.
Mrt. 12: Franken, Cosma Francisca echtg. v. Maduro, S. d.
Mrt. 11: Arends, Apollonia z.
Mrt. 14: Christiaans, Maria Imelda echtg. v. Kelly, C. B. M. d.
Mrt. 13: Camacho, Romano Franciscana echtg. v. Hernandez, E. z.
Mrt. 15: Irausquin, Maria Ausiliadora echtg. v. de Cuba, I. S. d.
Mrt. 16: Kelly, Petra Elena echtg. v. Ibarra, M. z.
Mrt. 11: Lampe, Dorothea, z.
Mrt. 15: Jansen, Lucianita echtg. v. Peña. C. d.
Mrt. 16: Arends, Ramona Sofia echtg. v. Kelly, H. L. z.
Mrt. 17: Arends, Fecunda echtg. v. Boekhoudt, L. d.
Mrt. 18: Kock, Bernardina echtg. v. Thielman, F. C. z.
Mrt. 19: Brete. Augustina Maria echtg. v. Boekhoudt, J. z.

Ondertrouwd op:

Mrt. 13: Foster, Cecil en Richardson, Marion Winnifred.
Mrt. 13: Doekst, Paul Guillaume en Rasmijn, Juana Aurelia.
Mrt. 13: Lakis, Peter en Nicholson, Margarita Camelita.
Mrt. 17: Goslinga, Johannes Hermanus en Gravenhorst, Anna Elisabeth Bennebroek.

Getrouwd op:

Mrt. 12: Orgias, Malcolm Asquith en Forrester, Iline.
Mrt. 15: Quiram, Fred R. en van Romondt, Alix Aline
Mrt. 15: Dahlhoff, Louis en Hall, Bernadetta.
Mrt. 19: Wilson, Jacephas en Richardson, Elvira Ruminia.

TWEE LANDSVERORDENINGEN

Naar we vernemen zijn door het Bestuur bij de Staten ingediend een tweetal landsverordeningen tot het heffen van 50 opcenten op de inkomstenbelasting en de winstbelasting.

Aan de memorie van toelichting ontlenen wij het volgende:

Bij de ontworpen suppletoire begroting voor het dienstjaar 1941 wordt het eindbedrag der uitgaven verhoogd tot ƒ 12.894.598.—. De raming van de opbrengst der middelen en inkomsten, zoals deze bij de aanvang van het lopende jaar werden geheven, bedraagt ƒ 11.206.000.—.

Het Bestuur houdt rekening met hetgeen door de Afdelingen der Staten is naar voren gebracht in het eindverslag naar aanleiding van de ontwerplandsverordening tot het heffen van opcenten op het biezonder invoerrecht op benzine (gedrukte stukken 1940—1941—40), in in het biezonder met de daarin gestelde zinsneden:

„En dan kwam het eenvoudigste en redelijkste voor op alle middelen en inkomsten over de hele lijn (dus zowel op de belastingen als op de inkomsten van onderscheiden aard) een fondsbelasting van 10% te heffen, zolang de buitengewone tijdsomstandigheden dat nodig maken. Het redelijkste, omdat dan ook de hele bevolking, allen, naar vermogen, bijdragen.

Daarbij zijn echter enkele onderwerpen, daarenboven nog (tijdelijk) extra te belasten: weelde-artikelen, in de vorm ener weeldebelasting, vermakelijkheden als vermakelijkheidsbelasting, gedistilleerd. Ten aanzien van dit laatste zou het misschien het beste zijn het vergunningsrecht te verhogen."

In verband met voorgaande zinsnede (tussen aanhalingstekens) is het Bestuur voornemens in het tekort van ƒ 1.688.598.— te voorzien:

door de heffing van alle daarvoor in aanmerking komende middelen met tien ten honderd te verhogen;

door verhoging van de douanerechten op wijn, champagne, films, gedistilleerd, bier, sigaren en cigaretten, aan welke goederen een weeldekarakter niet kan worden ontzegd;

door het heffen van vijf en twintig opcenten op de aanslagen in de inkomstenbelasting en de winstbelasting.

Behoudens ten aanzien van de evengenoemde opcentenheffing zijn de desbetreffende regelingen bereids doorgevoerd, voorzoveel nodig met toepassing van artikel 32 der „Curaçaosche Staatsregeling. Kortheidshalve moge terzake verwezen worden naar de besluiten opgenomen in de publicatiebladen van dit jaar, nos. 17, 18, 19, 20 en 21.

Bij de overweging van het voorstel om alle middelen en inkomsten met tien procent te verhogen, heeft het Bestuur niet voorbijgezien, dat deze verhoging grotendeels door de handel en de nijverheid zal worden betaald aan meerdere havengelden, douanerechten, kosten van abattoir en markthallen enz. Onder de huidige tijdsomstandigheden is de mogelijkheid geenszins uitgesloten, dat hieruit een prijsstijging voortvloeit, die voorzover zij goederen betreft, welke tot de eerste levensbehoeften behoren, naast de verhoging van de schoolgelden, een aan hun draagkracht onevenredige druk zou kunnen leggen op de grote gezinnen. Dat niettegenstaande deze bedenking, zoveel mogelijk rekening is gehouden met hetgeen door de Staten in bovenaangehaalde zinsneden is naar voren gebracht, vindt zijn reden mede in de omstandigheid, dat het geraamde tekort in niet onbelangrijke mate zijn oorsprong vindt in de bijdrage aan de Rijksregering ten behoeve van de oorlogvoering en het Bestuur in verband met het vrijwillig karakter dezer bijdrage heeft willen tegemoetkomen aan de kennelijk eenstemmige wens der Staten nopens de wijze, waarop de meerbenodigde gelden zullen worden opgebracht.

De vorenbedoelde verhoging van tien ten honderd is niet toegepast op de inkomstenbelasting en de winstbelasting, omdat deze belastingen aan een hogere opcentenheffing worden onderworpen. Aangezien de aanslagregeling van de grondbelasting en de gebruiksbelasting voor het jaar 1941 vrijwel is voltooid en de motorrijtuigbelasting over het lopend jaar grotendeels is betaald, zijn deze belastingen mede niet in de verhoging betrokken. Een verhoging van de gebruiksbelasting, welke voornamelijk naar de hoge huurprijzen van woningen wordt berekend, wordt door het Bestuur bovendien als onbillijk aangevoeld. In verband met de daaraanverbonden technische moeilijkheden komen de zegelbelasting, de successiebelasting, de inkomsten van de posterijen en de landsradiopost niet voor de onderwerpelijke verhoging in aanmerking, evenals de huur van landsgronden en eigendommen, welke op privaatrechtelijke overeenkomsten berusten.

In aansluiting met het gestelde in meergenoemd eindverslag dat de Staten de heffing van vijf en twintig opcenten op de inkomstenbelasting en de winstbelasting wilden continueren, wordt eerstbedoeld tweetal ontwerpen ingediend. Het Bestuur vertrouwt, dat de heffing van vijf en twintig buitengewone opcenten, welke ten verzoeke der Rijksregering ten behoeve van de oorlogvoering naast eerstbedoelde opcenten zullen worden geheven en waarvoor tevens goedkeuring wordt gevraagd, onder de huidige tijdsomstandigheden geen bedenking zal ondervinden.

De in eerdergenoemd eindverslag voorgestane instelling van leges zal bij de voorgenomen herziening der zegelverordening 1908 onder de ogen worden gezien. De wenselijkheid om een vermogensbelasting in te voeren zal nader worden bestudeerd.

Aangezien onder de huidige tijdsomstandigheden dient te worden rekening gehouden met de mogelijkheid, dat door onvoorziene gebeurtenissen het evenwicht tussen inkomsten en uitgaven wordt verstoord, heeft het Bestuur in afwijking van zijn aanvankelijk voornemen gemeend het fonds ingesteld bij landsverordening van 29 December 1939 opgenomen in publicatieblad 1939 no. 144 voorshands onaangetast te moeten laten.

CUROM-NIEUWS.

Programma Wo.: 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Populaire Centraal- & Zuidamerikaanse muziek. Programma aangeboden door de firma Th. A. Henriquez.
20.30 Nederlands Nieuws en nieuwsberichten.
20.45 Gevarieërd Programma.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

FILM

LIGHTS OUT IN EUROPE.

Dinsdag en Woensdag zal in theater Roxy de aangrijpende film „Lights out in Europe" worden vertoond. Londen-Danzig, de welige landouwen en slagvelden van Polen. Dat alles gaat voor onze ogen voorbij. Wij zien Chamberlain in zijn volle glorie als den vredebrenger, terwijl Engeland zich reeds voorbereidt op de oorlog, die komen gaat. Maar men ziet de oorlog nog niet zo vreselijk in. Zeker, men maakt voorbereidingen, maar lachend houdt de bevolking Rode Kruisoefeningen en smeren de slachtoffers zich in om er erg gewond uit te zien. Londen neemt de oorlog nog niet zo heel ernstig op. In Polen is het erger. Mobilisatie wordt afgekondigd. De vliegtuigen razen over het land en vruchtbare streken worden woestenijën. Vaders en zonen onherkenbaar verminkt worden op hopen neergelegd in de massagraven. Beelden uit de vorige wereldoorlog geven ons een inzicht, hoe alles bij het verder gaan van de oorlog worden zal. Blinden in lange stoeten. Kreupelen, zenuwlijders en menselijke wrakken aanschouwen wij. En daartussen door horen wij het gestamp van de wrede nazie-voeten in training voor de wreedste aller oorlogen.

Engeland ziet het gevaar groter worden en het vrije individu maakt zich op den gemechaniseerden mens te weerstaan. Het volk schaart zich om Churchill en aanvaart de zware lasten. Wat nog grap was, wordt bittere werkelijkheid. Het volk van Engeland gordt zich ten strijde.

Prachtig is het verschil weergegeven tussen de beide volkeren: de Engelsen en de Duitsers.

Men moet deze film gaan zien, ontdaan van franje te weten te komen, hoe heroisch de arbeiders, de middenstand, de vrouwen en kinderen in Engeland de strijd aanvaarden voor de vrijheid van hun land.

Diep onder de indruk, verlaat men Roxy over het leed, dat de wereld teistert en over den onmens Hitler, die met zijn gemechaniseerde slaven probeert de geest der beschaving in Europa te doden.

NEDERLAND

JUBILEUM IN NABURIG GEBIEDSDEEL.

Morgen, 26 Maart, zal het 75 jaar geleden zijn, dat de Paters Redemptoristen in Suriname hun werk aanvingen. Op 20 April zal het jubileum worden gevierd.

Van 1683 — 1686 was er een missie in Suriname. Dan eerst weer een van 1785 — 1793 (700 Katholieken). In 1817 werd de zaak pas goed aangepakt en in 1825 werd Suriname een Apostolische Prefectuur.

In 1842 een Vicariaat (tot op heden). Er waren toen ± 6000 katholieken. Thans ruim 30.000 (totale bevolking ± 170.000, waarvan ± 900 Nederlanders, verder andere Europeanen, inboorlingen, bosnegers, indianen, Ned.-Indiërs, Brits-Indiërs, Chinezen etc.). Er zijn in het gehele Apost. Vicariaat van Suriname een kleine 50 kerken.

In 1866 namen de Paters Redemptoristen de missie over. Er zijn ± 40 paters en ± 25 broeders van deze congregatie werkzaam.

Bekendheid verwierven o.a. Mons. [illegible]pers, Wulfingh, Swinkels en vooral **Pater Petrus Donders,** wiens proces van heiligverklaring gaande is.

De tegenwoordige Apostolische Vicarius is **Z. H. E. Mons. Th. A. L. M. van Roosmalen C.ss.R.,** die momenteel in Rotterdam toeft. De Hoogeerwaarde **Pater Provicarius Step. Kuypers C.ss.R.** vervangt hem.

Een Comité ter viering van dit jubileum is in Paramaribo gevormd.

FIETSEND NEDERLAND.

In 1935 waren er in Nederland 3.4 millioen fietsen ingeschreven bij de belastingen. **Eind 1940 waren er 3.8 millioen.**

DE K.R.O.

Deze afkorting is in Nederland van betekenis veranderd. Zij duidt niet meer de Kath. Radio-Omroep aan, doch staat voor Kwartier-Radio-Oranje. Tempora mutantur......

BLOEMBOLLEN-KOFFIE.

Tulpenkoffie smaakt het best.

In Nederland zijn de bloembollen de voornaamste grondstof geworden voor het Nederlandse „bakje troost". Koffie, gemaakt uit bloembollen, schijnt in tijden zoals deze, waarin veel behoefte is aan troost, toch te kort te schieten. De bloembollendrinkers merken dan ook met spijt op, dat een dergelijk bakje troost misschien nog wel zou smaken, als er maar een klein beetje koffie in verwerkt zat. **Tulpen en crocussen zijn het meest geschikt gevonden voor dit mengsel.** Hyacinthen en narcissen zijn daarentegen onbruikbaar, waarschijnlijk te veel giftstoffen. De tulpenbollen, welke niet uitgevoerd kunnen worden, worden in grote hoeveelheden gebruikt voor de samenstelling van koffie-surrogaat, waarbij vijfduizend ton bollen ongeveer duizend ton aan bakjes troost verschaffen. Hoewel peper, foelie, kruidnagelen, muscaatnoten en verdere specerijen niet betrokken zijn in het rantsoeneringsprogram, kunnen deze toch niet betrokken worden vanwege het feit, dat de verkoop hiervan onder de strengste contrôle staat. Slechts een klein gedeelte van het normale verbruik is maar verkrijgbaar, hetgeen, naar de „Telegraaf" opmerkt, het Nederlandse volk sterker doet besefffen, dat de banden met het overzeese gebied van het Nederlandse Rijk reeds driekwart jaar verbroken zijn. Veel van de Indische specerijen zijn gedurende de oorlogsdagen te Rotterdam verwoest, terwijl veel door de Duitsers is opgevorderd.

PATER WORTELBOER †.

In Paramaribo is in den Here overleden Pater Gerhardus Johannes Wortelboer, 67 jr. oud. Sedert 1909 was hij in Suriname werkzaam.

MINDER MILLIONNAIRS.

De cijfers van het centraal bureau voor statistiek in Nederland onthullen, dat Amsterdam 80 millionnairs bezit. Tien jaar geleden bedroeg dit aantal 153.

Door de Gouvernementspersdienst verstrekt, onder uitsluitendeverantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend.

Anti-Roomse demonstratie.

Te Bleyerheide (Limburg) is op order der Duitse autoriteiten een N.S.B.-lid op het Rooms Katholieke Kerkhof trots het verbod der geestelijkheid na weigering der Sacramenten begraven.

De Unie verliest sympathie.

Een zegsman van het Nederlandse persbureau Anep-Aneta, die kortelings uit Nederland is vertrokken, drukte als zijn mening uit, dat de stemming tegen de Nederlandse Unie stijgend is, aangewakkerd door verschillende bladen als het „Liberale weekblad", de „Residentiebode", „de Nederlander", „de Tijd" en andere, die beweren, dat de leiding zijn massa kreeg, maar niet in staat is deze te leiden, waar deze wenst te gaan.

De zegsman zeide, dat de Unie niet toont anti-Duits te zijn. Zl flirtte véleer met de Duitse ideeën, zoals uit hakr program blijkt; dit maakt de Unie tot een gevaarlijke organisatie, die op verschillende wijzen de giftige propaganda der Duitse gecontroleerde pers bijstaat.

Het meedogenloze roven.

De bezetters van Nederland decreteerden, dat de boeten, die aan Amsterdam, Hilversum, Zaandam zijn opgelegd, betaald moeten worden op rekening van Seyss Inquart bij de Robaver in Den Haag binnen een week na de oplegging. Deze steden zijn verplicht het bedrag der boeten binnen zes weken te verhalen op hun burgers met inkomens van meer dan tienduizend gulden, Duitsers (natuurlijk) uitgezonderd, door middel ener extra heffing op de inkomstenbelasting. De bezetters dreigen met verdere represailles, indien de respijttermijnen niet worden in acht genomen. Voor Amsterdam bedraagt het aantal dezer slachtoffers een kleine drieduizend, die elk dus ruim vijfduizend gulden moeten betalen, daar de boete vijftien millioen bedraagt. Overeenkomstig de deviezen-bepalingen van 3 Juni 1940, is een besluit uitgevaardigd ter declaratie voor 15 Maart van alle buitenlandse vorderingen; dit is ongetwijfeld de eerste stap naar gedwongen verkoop aan de Nederlandse Bank. Soortgelijke maatregelen zijn reeds getroffen voor goud en andere edele metalen, buitenlandse bankpapieren, effecten. Dit besluit, zo zegt het A.N.E.P., vestigt opnieuw de aandacht op de Duitse uitplundering van Nederland. De verplichte goudverkopen door Nederlandse particulieren aan de Nederlandse Bank tussen Juli en October 1940, beliepen 23.000.000, maar de bankstaten wezen natuurlijk niet uit, dat dit edele metaal zijn weg naar Duitsland vond.

Bovendien verloor de Nederlandse Bank uit zijn voorraden 64.000.000, de bankstaten van 10 Februari tonen aan, dat de goudreserves 1.096.000.000 bedragen tegen 1160 voor de invasie, natuurlijk wordt niet vermeld voor welk doel dit verloren goud diende, maar het is meer dan waarschijnlijk, dat de Nederlandse Bank verplicht werd het af te staan tegen waardeloos Duitse schatkistpapier. Men zegt, dat Mr. Trip, die vorige week ontslag nam als Directeur van de Nederlandse Bank, aan al deze dingen zijn medewerking niet wilde geven.

Het blijft broeien.

De Rijkscommissaris voor Nederland heeft aangekondigd: „De staat van beleg zal worden afgekondigd voor het gehele land of voor sommige delen, indien die nodig blijkt voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid".

GRIJZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis deze gemakkelijke en goedkope verf:

¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

Dit dreigement duidt zeer waarschijnlijk op nieuwe orde-verstoringen. Professor Gerbrandy's oordeel is, dat dit dreigement slechts de verzetsgeest onder het Nederlandse volk zal versterken.

Vingerwijzing.

Na de vernieling der Nederlandse kerk te Londen, werden bladzijden van het Boek der Psalmen gevonden in de kelder van het belendend kantoorgebouw, welke voorzichtig zijn geborgen en overhandigd aan Ds. Van Dorp. De bladzijden zijn van Psalmen 79 vers 1 tot 4. Een der verzen luidt: „Heidenen zijn gekomen in Uwe erfenis: zij hebben de Tempel Uwer Heiligheid verontreinigd en Jerusalem tot steenhopen gesteld."

ARUBA

EX DUITSE BOOT „ANTILLAS".

Deze splinternieuwe boot, die sinds de fatale dag van 10 Mei 1940 op de bodem van de Arubaanse zee ligt, schijnt weder te zullen verrijzen. Sedert enige tijd schenen enkele particulieren het plan te hebben om te trachten de dode „Antillas" weer nieuw leven in te blazen, doch het bleef bij plannen en nog eens plannen, totdat eindelijk kort geleden de Hr. Newton (ex-Manager van de Arend Petroleum Mij en thans op Aruba verblijf houdende) zich in verbinding stelde met den Hr. Gezaghebber van Aruba, die door tussenkomst van den Gouverneur een goedkeuring van Londen wist te verkrijgen voor Newtons plan. Zodat de Hr. Newton met het oplichten van de „Antillas" werd belast.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op:

Mrt. 13: Angela, Isabel Theodora echtg. v. Kirindongo, E. S. -d-

Mrt. 13: van der Kuyl, Helena Nesemia echtg. v. Romagna, S. K. -z-

Mrt. 11: Maria, Magdalena Gregoria -z-

Mrt. 14: Martina, Helena echtg. v. Merselina, J. R. -d-

Mrt. 10: Richards, Jane Rosetta -z-

Mrt. 11: Chemaly, Manira echtg. v. Moussa, J. -d-

Mrt. 13: Elisabeth, Ines Mathilda -d-

Mrt. 15: Miguel, Anna Martina echtg. v. De Leeuw, M. S. -z-

Mrt. 17: Welvaart, Aurora Estramelia echtg. v. Brands, E. del C. -z-

Mrt. 14: Leyba, Guillermina Carlota echtg. v. Aniceta, C. C. -z-

Mrt. 16: Pietersz, Anna Alexandrina echtg. v. van der Ree, J. H. -z-

Mrt. 17: Veeris, Eusolina Simona echg. v. Kelie, A. G. -z-

Mrt. 16: Rhodes, Vera Atala echtg. v. Ng, Ch. -d-

Mrt. 18: Cuales, Ilva Elogia Helena echtg. v. Lourens, H. L. -z-

Mrt. 17: Jacobs, Anecita Policiana -z-

Mrt. 18: Alsemgeest, Anthonia Maria Francisca echtg. v. Kamp, M.G. -z-

Mrt. 16: Nicholson, Marian Inez echtg. v. Helleggez, G. B. -z-

Mrt. 13: Leerdam, Genoveva -d-

Mrt. 15: Mentar, Clarice Isabelle -z-

Mrt. 16: Rosalina, Carmen Maria -z-

Mrt. 17: Poulo, Petronilia Obispo -z-

Mrt. 17: Ferrero, Remonda Madrona echtg. v. Coleo, J. J. -z-

Mrt. 16: Merenciana, Maria Paulina -d-

Mrt. 16: Zorzi, Carmela echtg. v. Pizziolo, Giovanni -z-

Mrt. 16: Gumbs, Elesha Verniece echtg. v. Reed, J. H. -d-

Mrt. 20: Lopez, Carmen Mercedes echtg. v. Rodriguez, P. F. -z-

Mrt. 19: Victoria, Petronilia Confessor echtg. v. Schoop E. S. -d-

Ondertrouwd op:

Mrt. 19: Reinita, Geronimo Salomon en Lambertina, Istatia Virgen.

Mrt. 21: Moron, Ignacio en Praag, Johanna.

Getrouwd op:

Mrt. 19: Narvaez, Santos Manuel en Villanueva, Luz Maria.

Mrt. 19: Verdonk, Martienus Hendriks en Trom, Otilia Deborah.

Mrt. 19: Meursing, Frits Gerhard Christiaan en Elisabeth, Carmen Mercedes.

Mrt. 20: Henriquez, Edwin Joseph en Timp, Jacoba Dinfina.

Mrt. 22: Victor, Eusebio Patrocinio en Senin, Petra Theodorita.

Overleden op:

Mrt. 7: de Veer, Panschito Leonisio 59 j.

Mrt. 11: Haseth, Maria Helena 70 j.

Mrt. 16: Petrona, Presencio Ernesto 19 j.

Mrt. 11: Quast, Cathalijntje Cornelia 70 j.

Mrt. 14: Frans, Myrna Lucia 1 j.

Mrt. 14: Ignacio, Mathilda Paulina 85 j.

Mrt. 16: Martha, Felecita Cecilia 48 j.

Mrt. 7: Eliabeth, Victorina Angenita wed. v. Martina, A. M. 75 j.

Mrt. 18: Laguna, Anita Ceferina echtg. v. Brandborg, E. H. 49 j.

Mrt. 15: Li, Fat vermoedelijk 40 j.

OVER GEITEN, EZELS EN ANDERMANS GOED.

Ezels houden op een andermans zak is voorwaar niet ezelachtig. Romige melk halen uit een weldoorvoed geitje, gedijd op buurmans sappig tuintje, is een geitenmelker als variant van huisjesmelker.

De stomme beesten weten het niet en wisten ze het, misschien zou het grazen in buurmans met moeite verworfen paradijsje een apart genoegen zijn. Aangelokt door mals groen en gedreven door een immer hongerige maag ruïneert een koppige beestenschaar het met moeite verkregen tuintje.

We willen bossen hebben en een landbouwende bevolking, maar dat is onmogelijk met al die loslopende beesten. Er staan wetten voor, maar worden ze niet erg slapjes nageleefd? Zelfs de koeien krijgen haar oude stoppengees, weer terug en vullen hare uiers met de vruchten van andermans zweet en bloed. Dat is goedkoop, maar niet rechtvaardig. Zo hebben we geen melkcentrale meer nodig. We kopen een koe en dresseren haar om 's ochtends voor ons te staan voor de melkerij en verder gaat zij weer, op kosten van ongelijk. Aruba's beestenschaar moet behoorlijk op eigen grond gekweekt worden en behoorlijk gevoed. **Wij zijn er voor, dat men geiten houdt. Het is een goede geldbelegging en altijd inwisselbaar.** Het zijn **volksbanken met een flinke rente,** maar men moet er geen woekerenten van maken door ze ergens anders gratis te laten eten.

Houdt geiten, houdt ezels en spaart zo uw geld, maar respecteert de eigendommen van een ander. Niet de beesten, maar u zijt de schuld, alhoewel de methode beestachtig moet genoemd worden.

Steunt het Apostolaat ter Zee

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

10)

HOOFDSTUK V.

Hij vond het moeilijk, weer direct in slaap te komen. Allereerst miste hij de beweging van de trein. Als het een buitenstation was, was het eigenaardig rustig. Door het contrast leken de geluiden in de trein buitengewoon luid. Hij hoorde Ratchett naast zich scharrelen — een tik bij het neertrekken van de waskom, het geluid van de lopende kraan, een spattend geluid, dan weer een tik, toen de kom weer dichtging. Stappen gingen door de gang — de sloffende stappen van iemand op pantoffels.

Poirot lag wakker naar het plafond te kijken. Waarom was het station zo stil? Zijn keel was droog. Hij had vergeten zijn gewone fles mineraalwater te bestellen. Hij keek op zijn horloge. Goed kwart over enen. Hij zou den conducteur bellen en om mineraalwater vragen. Zijn vinger ging naar de bel, maar hij wachtte, daar hij in de stilte een bellen hoorde. De man kon niet iedere bel tegelijk dienen.

Ting, Ting, Ting.

Het klonk weer en weer. Waar was de man? Iemand werd ongeduldig.

Ting.

Plotseling, in één ren, zijn voetstappen luid galmend, kwam de man. Hij klopte aan een deur niet ver van Poirot. Toen kwamen er stemmen — die van den conducteur, eerbiedig, verontschuldigend; en een vrouwenstem, dringend en bespraakt.

Mrs. Hubbard!

Poirot glimlachte.

De onderhandelingen duurden een poosje. De proporties waren: 90 procent van mrs. Hubbards tegen een kalmerende 10 procent van den conducteur. Tenslotte scheen de zaak in orde te komen. Poirot hoorde duidelijk: — Bonne nuit, madame, — en een deur die dicht ging.

Hij belde zelf.

De conducteur kwam prompt. Hij zag er warm en zorgelijk uit.

— Mineraalwater, alstublief.

— Bien, monsieur. Misschien leidde een tinteling in Poirots ogen hem er toe, zijn hart uit te storten.

— La dame américaine.

Hij veegde zijn voorhoofd af.

— Denk u eens in, wat ik met haar te stellen heb gehad! Ze houdt vol — houdt vol — dat er een man in haar coupé is. Stel u voor, monsieur. In zo'n ruimte! Hij zwaaide een hand rond. — Waar zou die zich verbergen? Ik redeneer met haar. Ik leg uit, dat het onmogelijk is. Ze werd waker en er was een man. En hoe, vraag ik, kwam hij er uit, met de deur gegrendeld achter zich? Maar ze wil niet naar rede luisteren. Alsof er al niet genoeg zorgen zijn. Die sneeuw...

— Sneeuw?

— Jawel, monsieur. Heeft monsieur het niet gemerkt? De trein staat stil. We zitten in een sneeuwhoop. De hemel weet hoe lang we hier zullen moeten staan. Ik herinner me dat we eens zeven dagen ingesneeuwd zijn geweest.

— Waar zijn we?

— Tussen Vinkovci en Brod.

— La-la, zei Poirot ontstemd.

De man ging heen en kwam terug met het water.

— Bonsoir, monsieur.

Poirot dronk een glas water en bereidde zich tot slapen.

Hij dutte juist toen iets hem wekte. Dit keer was het, of iets zwaars met een bons tegen de deur was gevallen.

Hij sprong op, deed de deur open en keek naar buiten. Niets. Maar aan zijn rechterkant, een eindje verder, liep een vrouw in een rode kimono. Aan de andere kant, zittend op een bank, schreef de conducteur getallen op grote vellen papier. Alles was doodstil.

— Ik heb beslist last van zenuwen, zei Poirot en ging weer naar bed. Dit keer sliep hij tot de morgen.

Toen hij wakker werd, stond de trein nog stil. Hij haalde een gordijntje op en keek uit. Zware sneeuwheuvels omringden de trein. Hij keek op zijn horloge en zag, dat het over negenen was.

Om kwart voor tienen stapte hij, keurig, zwierig, en gesoigneerd als altijd, naar de restauratiewagen, waaruit een koor van weeklachten opsteeg.

De reserve, die er nog geweest mocht zijn onder de passagiers, was nu geheel verdwenen. Allen waren broeders door de gemeenschappelijke tegenspoed en hun klachten.

— Mijn dochter zei, dat het de comfortabelste reis van de wereld zou zijn. Gewoon maar in de trein zitten tot ik in Parijs aankwam. En nu kunnen we hier dagen en nachten plakken, jammerde ze. En mijn boot gaat overmorgen weg. Hoe moet ik haar nu halen? Wel, ik kan zelfs niet seinen om mijn passage af te zeggen. Ik ben te nijdig om er over te spreken.

De Italiaan zei, dat hij dringende zaken had in Milaan. De brede Amerikaan zei dat het „beroerd was, mevrouw", en sprak de hoop uit, dat de trein in zou halen.

— Mijn zuster en haar kinderen verwachten me, zei de Zweedse dame en huilde.

— Ik krijg geen woord naar hen. Wat zullen zij denken? Zij zullen zeggen, dat er iets erg met mij gebeurd is.

— Hoe lang zullen we hier staan? vroeg Mary Debenham. — Weet iemand dat?

Haar stem klonk zo ongeduldig, maar Poirot merkte op, dat er geen sporen waren van die bijna koortsige onrust, die ze getoond had bij het oponthoud in de Taurus Express.

Mrs. Hubbard begon weer.

— Er is niemand in de trein, die er een steek van weet! En niemand probeert iets te doen. Een troep sukkels! O, als dit bij ons gebeurde, dan zou tenminste iemand proberen iets te doen.

Arbuthnot keerde zich tot Poirot en zei:

Wordt vervolgd.

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Hutspot met klapstuk.
Morgen: Wienerschnitzel, aard. en doperwten.

Agenda:

Dinsdag 25 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag 26 Maart 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag 28 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.
Vrijdag 28 Maart 20.00 uur Bijeenkomst Cur. Postzegelver. in het repetitielokaal.
Maandag 31 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 26 Maart 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 101.
Shipping & Supplies: B. C. van Leeuwen, tel. 277, Willem de Zwijgerlaan 13.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

PROTESTANTS JEUGDHUIS RIO CANARIO.

Morgen om 20 uur zal de muziekcursus gehouden worden ten huize van den heer Boon, Negropont 66. Alle kinderen zijn hartelijk welkom.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag 27 Maart as., wedstrijd tegen het reserve-elftal van de Engelse militairen, terrein Rio Canario. **aanvang 16.45 uur precies.**

Opstelling **„Asiento":**
v. Manen
v.d. Vijver De Ridder
Kogeler Kwestro v. Doeland
Brepols De Mol Hartgers v. Beveren Henegouwen
Reserves: v. Doorninck, Kuipers, Van Zanten.

Afschrijvingen slechts bij uiterste noodzaak vóór Woensdagavond aan Hr. De Ridder tel. 616 en 856).
Scheidsrechter: Je. de Boer. Ieder wordt verzocht op tijd aanwezig te zijn.

CURACAO.

DE OPROEP HAD SUCCES.

De oproep van de Koninklijke Nederlandse Vereniging „Onze Vloot" om boeken en tijdschriften in de plaatselijke pers, werd een groot succes.

Van vele kanten mocht zij belangrijke hoeveelheden ontvangen, zodat de voorraad thans weder wat op peil is gekomen.

Zij betuigt allen, die aan dit welslagen hebben medegewerkt haar dank en denkt hier vooral aan de zeer ruime giften, die zij van de Caribbean Club uit Maracaibo ontving.

Het zal u allen echter duidelijk zijn, dat zij nog steeds veel lectuur kan gebruiken. Zij ontvangt, behalve van de militairen hier op het eiland, geregeld aanvragen van koopvaardijschepen en Tehuizen voor Nederlandse Zeelieden te New York en Londen. **Daarom sture men, wat men missen kan!**

Zo nodig laat zij de boeken gaarne afhalen. Daartoe kunt u zich wenden tot den Heer F. Vreugdenhil, Scharloo 88 (tel. 2339; na 18 uur 1554), of voor Emmastad tot den Heer P. Pons, Amalia van Solmslaan 13 te Rio Canario. De Heer Hense, die steeds deze taak op zich nam, gaat met vacantie, en heeft de Heer Pons bereid gevonden dit werk tijdelijk voor hem waar te nemen.

LIJDENSMEDITATIE TE GROOT KWARTIER.

Hedenavond zal Pater Augustinus van der Meer in de r.k. kerk te Groot Kwartier om 20 uur spreken over Pontius Pilatus.

S.C. INDEPENDIENTE.

Hedenmiddag om 4.45 uur vriendschappelijke Korfbalwedstrijd:
Luctor — Independiente.
op het terrein van de K.S.C.

BUITENLAND.

7 MILLIARD WET GOEDGEKEURD.

Uit Washington wordt gemeld, dat de Wet voor het aanwenden van 7 milliard dollar, teneinde Engeland hulp te bieden, door de Senaat werd goedgekeurd.

De maatregel werd zonder enige verandering aangenomen met 67 stemmen voor en 9 tegen en zal ter ondertekening naar President Roosevelt worden gezonden (Washington, A.P. 24.3).

(Elders op deze bladzijde publiceren wij de details — Red).

WENDELL WILLKIE IN CANADA.

In een speech, die Wendell Willkie te Toronto hield, drukte hij zijn vertrouwen uit in een Britse overwinning, tewijl hij den Canadezen mededeelde, dat met hun hulp en de hulp der V.S. zij zullen winnen en de vrijheid zal voortduren. Willkie sprak kort bij de ceremonie waarbij men hem welkom heette na zijn aankomst om een massa-samenkomst hedenavond ten bate van het oorlogsfonds toe te spreken (Toronto, A.P. 24.3).

MAARSCHALK GRAZIANI AFGETREDEN.

Officiëel werd in Rome bekend gemaakt, dat Maarschalk Graziani is afgetreden als Hoofd van de Generale Staf en van het Italiaanse Leger en als Gouverneur van Libyë. Als zijn opvolger werd benoemd Generaal Italo Graziboldi (Rome, A.P. 25.3).

BOODSCHAP VAN CHURCHILL AAN HET GRIEKSE VOLK.

Winston Churchill richtte een boodschap aan het Griekse volk ter gelegenheid van de onafhankelijkheidsdag. Hij zeide: „Op deze dag van herinneringen wil ik hulde brengen aan hen, die door ons en de gehele beschaafde wereld om hun moed worden bewonderd. Gelijk honderd jaar terug wordt thans de Griekse strijd om de onafhankelijkheid herhaald met de zelfde moed en de zelfde zekerheid van succes (Londen, A.P. 25.3).

206 OORLOGSDAGEN.

Verleden week is ons een akelig feit gepasseerd. Wereldoorlog II woedde toen nl. 200 dagen. Vandaag is het de 206e oorlogsdag, sedert de Engelsen aan Hitler oorlog verklaarden (1 Sept. 1939).

BRITSE EN GRIEKSE WAARSCHUWINGEN

Vlak voor het vertrek der Joegoslavische ondertekenaars van het Aspact te Wenen hebben de Engelse en Griekse gezanten Joegoslavië nogmaals gewaarschuwd om zich niet aan te sluiten bij de Asmogendheden. De houding van Engeland na de ondertekening is nog niet bekend. Hellas zal de ondertekening als een vijandelijke daad beschouwen, omdat de Duitsers dan oorlogsmateriaal door Joegoslavië mogen transporten.

Het te sluiten verdrag zou een aparte verklaring bevatten, dat de Asmogendheden de bestaande grenzen van Joegoslavië zullen respecteren.

Dat is gedaan om de vrees weg te nemen bij de Joegoslaven, dat Hongarije de Banaat zou willen terughebben, die vroeger (voor de wereldoorlog I) bij Hongarije behoorde. Uitdrukkelijk is bepaald, dat geen troepen van de Duitse en Italiaanse legers door Joegoslavië mogen trekken.

Wel echter treinen, die verzegeld het land mogen doortrekken naar de grenzen. Men zegt, dat de As bij een eventuele overwinning Thessaloniki aan Joegoslavië heeft toegewezen en dat de Asmogendheden zullen helpen bij de onderdrukking van binnenlandse onlusten en dat zij het economisch leven zullen organiseren (Beograd, A.P. 24.3).

LUCHTVAARTCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

Het luchtvaartcommuniqué, dat in Cairo werd uitgegeven, deelde mede, dat in Albanië bommenwerpers van de Royal Airforce gisteren een uiterst succesvolle aanval deden op Berat. Er werden voltreffers waargenomen op de startbanen en verspreid staande vliegtuigen, waarvan op zijn minst twee volkomen werden vernield. Verschillende andere werden beschadigd en de stukken zag men hoog de lucht in vliegen. De Britse gevechtsvliegtuigen onderschepten grote formaties Italiaanse G 50 vechters in het zelfde gebied. Twee werden zonder twijfel neergeschoten en verschillende andere beschadigd. Twee G 50's werden in een latere aanval op het vliegveld te Berat vernield. Het vijandelijke kampement in de omstreken van Tepelini werd ook aangevallen, doch de volledige resultaten konden niet worden waargenomen.

In Abesinië begonnen de vliegtuigen van de Zuidafrikaanse Luchtmacht de weg voor de optrekkende troepen te prepareren. Een vijandelijke weg en spoorwegverbindingen tussen Diredawa en Awash werden hevig aangevallen.

Andere treinen werden te Miesso en Awash aangevallen. In een geval werden verschillende wagens omvergeworpen naast de spoorlijn. Twintig trucks en enkele troepen te Metahara nabij Addis Abeba werden met machinegeweren beschoten. Te Awash werden branden waargenomen, nadat een mechanisch transport was aangevallen. In Brits Somaliland bemerkten de piloten bij Zeila grote troepen inlanders die men kon zien vluchten uit de gebouwen met witte vlaggen en Union Jacks.

Te Malta viel een grote formatie Duitse bommenwerpers gisteren de stad aan, begeleid door gevechtsvliegtuigen. Engelse gevechtsvliegtuigen leverden strijd tegen den vijand en schoten op zijn minst negen Junkers van het type 87 neer, terwijl vier anderen werden vernietigd. Er werd weinig schade door de vijandelijke bommenwerpers aangericht. Van al deze operaties keerden al de vliegtuigen veilig terug met uitzondering van twee gevechtstoestellen. De piloten van beide vliegtuigen maakten een succesvolle landing met de parachute (Cairo, A.P. 24.3).

DE AANVAL OP BERLIJN.

Officiëel werd te Londen bekend gemaakt, dat meer dan 10.000 brandbommen alsmede verscheidene zware explosieve bommen bij de aanval van Zondagnacht op Berlijn door de vliegtuigen van de Royal Airforce op de stad werden geworpen (Londen, A.P. 24.3).

Lof Roose van Hiericho, wijde ontploken,
Oven, daer drij personen tvier in stoken,
In wien de heilige Geest heeft willen coken
Dlevende broot.

Anna Bijns

ALLERLAATSTE NIEUWS.

JOEGOSLAVIE TEKENT DRIEMOGENDHEDEN-PACT.

Uit Wenen wordt gemeld, dat het Driemogendheden-Pact heden omstreeks het middaguur door Joegoslavië werd getekend. De text komt overeen met die door Roemenië werd getekend, terwijl enkel de naam Roemenië werd verwiseld voor Joegoslavië.

De plechtigheid vond plaats in het Belvedère Kasteel in tegenwoordigheid van Von Ribbentrop, Ciano en Oshima, die tekenden voor hun respectievelijke landen. Cvetkovic en Markovic tekenden namens Joegoslavië. De Ambassadeurs van Slowakije, Hongarije, Roemenië en Bulgarije waren eveneens aanwezig.

In Beograd werd met grote koppen in de kranten en door de radio het nieuws bekend gemaakt. Gelijk Duitsland maken inmiddels Engeland, Griekenland en Turkije zich gereed voor het voeren van een oorlog op grote schaal aan het nieuwe Balkanfront. In de extra-edities werden in Joegoslavië de beide notas gepubliceerd, welke door Ribbentrop en Ciano waren overhandigd aan den Joegoslavischen Premier waarin beloofd werd, dat de ongeschondenheid van Joegoslavië zal worden gehandhaafd en dat de as-mogendheden Joegoslavië niet vragen om het passeren van Duitse troepen door het land toe te laten.

Von Ribbentrop gaf namens de as de plechtige verzekering, dat de ongeschondenheid van het land zal worden gerespecteerd en geen Duitse troepen door Joegoslavië zullen trekken.

Volgens de Duitsers zou het Pact dat door Joegoslavië werd getekend gunstiger zijn dan die welke door de andere Balkanlanden werden getekend.

Volgens de Duitse versie werd het volgende overeengekomen:

Joegoslavië's ongeschondenheid zal worden gehandhaafd, zo Duitsland als Italië en Japa

De grenzen noch het g van het land zullen worde den.

In geval van een Britse men echter wel militaire hu verlenen. Verder werd beloo de oorlog als de nieuwe orde pa zal worden gevestigd men wensen met betrekking tot ee naar de Aegeïsche Zee in ov zal nemen.

Joegoslavië zou dan het ve oorlogsmaterialen en hosp digdheden door het land mo staan evenals het vervoer van den. Men zal het economisch moeten regelen naar dat van noten. Verder zal men een ein maken aan de anti-nazie invl Joegoslavië. Een bevestiging versie werd niet verkregen.

Uit Joegoslavië zelf zouden te Beograd ontvangen rapport provincies demonstraties pla den. Volgens de berichten verz te Cetinje in Montenegro de b zich en riep men:

„Weg met de Regering".
liet men in redevoeringen zij blijken over het Driemogen Pact.

President Franklin Delano Roosevelt.

Mijnheer:

Ik heb de eer U ter beschouwing te doen toekomen een begroting van de gelden nodig om de voorzieningen na te komen, vastgelegd in de wet, getiteld: „Een wet ter bevordering van de Defensie der Verenigde Staten", goedgekeurd op 11 Maart 1941, publicatie No. 11, tot een bedrag van $ 7.000.000.000, als volgt verdeeld:

SPECIAAL DEFENSIE FONDS.

Om den President in staat te stellen, door middel van departementen of zodanige agentschappen van regering als hij daartoe mag aanwijzen, de voorzieningen uit te voeren neergelegd in de wet, getiteld: „Een wet ter bevordering van de Defensie der Verenigde Staten", goedgekeurd 11 Maart 1941, publicatie No. 11, en voor elk afzonderlijk en gezamenlijk doel, incidenteel of noodzakelijk, daarvoor vereist, is hierbij boven ieder ander geld in de Schatkist, dat niet op een andere wijze bestemd is, toegezegd:

a) Voor de aanschaffing, door fabricage of anderszins, van verdedigingsartikelen voor de regering van ieder land, wiens defensie de President noodzakelijk acht voor de defensie van de Verenigde Staten, met inbegrip van diensten en uitgaven in verband hiermede, als volgt:
   - Oorlogsmateriaal en oorlogsmateriaalmagazijnen, voorraden, reservedelen en materialen, met inbegrip van wapentuig en ammunitie en samenstellingen daarvan $ 1.343.000.000
   - Luchtvaart en zeevaart materiaal, met inbegrip van motoren, reservedelen en aanvullingsmateriaal $ 2.054.000.000
   - Tanks, gepantserde wagens, auto's, trucks en andere motorrijtuigen, reservedelen en aanvullingsmateriaal $ 362.000.000
   - Zeeschepen, vaartuigen en andere wateruitrustingen, voorzieningen, materialen, reservedelen en aanvullingsmateriaal $ 629.000.000
   - Verschillende militaire uitrustingen, voorraden en materialen $ 260.000.000
   - Faciliteiten en uitrusting voor de fabricage of productie van defensie artikelen, met inbegrip van de aanmaak, aanwerving, onderhoud en bewerking daarvan, en de aankoop van land $ 752
   - Landbouwkundige, industriële en andere benodigdheden en artikelen $ 1.350

b) Voor het beproeven, inspecteren, herstellen, uitrusten of op andere wijze in orde brengen van alle defensie-artikelen voor de regering van ieder land, welks defensie de President noodzakelijk acht voor de defensie van de Verenigde Staten $ 200.
   Bepaald is: Dat niet boven de 20% van ieder der voorgaande bedragen door den President mag worden overgebracht naar een andere voorziening en geen enkele voorziening mag met meer dan 30% verhoogd worden en verder is daarbij nog bepaald: Dat alle defensie-artikelen, onder de voorafgaande voorzieningen opgeleverd, door den President kunnen worden toegewezen ten gebruike van zodanig departement of agentschap.

c) Voor de noodzakelijke diensten en uitgaven om de doeleinden in genoemde wet uit te voeren, hetzij niet gespecificeerd of inbegrepen in het voorafgaande $ 40.0

d) Voor administratieve uitgaven $ 10.0

In ieder geval blijven de $ 7.000.000.000 ter besch tot 30 Juni 1943; er is bepaald: Dat de President voorafgaande voorzieningen bedragen mag over aan welk departement en agentschap dan ook o lopende uitgaven aan te vullen. Deze bedragen gelijk zijn aan de waarde der defensie-artikelen, d danig departement of agentschap beschikbaar geste de regering van ieder land, wiens defensie de Pre van vitaal belang acht voor de verdediging van de enigde Staten. Deze waarde mag echter in tota $ 1.300.000.000 niet overtreffen.

Ik adviseer, dat de begroting aan het Congr worden doorgegeven.

Met de meeste hoogachting,

Harold D. Smith,

Directeur van het Budgetbureau.

Wat is Papiamento?*

II

In grond en wezen is het echter Spaans, want zeker 90% van de woordenschat stamt uit die taal. Het overige is op weinige elementen na, Nederlands. Die uitzonderingen zijn woorden die aan het Portugees herinneren (zeker een vijf en twintig) en enkele Engelse en wellicht Caraïbische woorden.

Het portugees moet of van Galicische oorsprong zijn of is door Portugese Joden ingevoerd."

Een grappige vergissing is, dat de Encyclopaedie „zuster" door „soesji" vertaalt. Soesji betekent „vuil" en shishi kan zuster betekenen.

Nu nog het oordeel van Prof. Dr. Rodolfo Lenz in zijn boek El Papiamento, la lengua criolla de Curazao (Santiago de Chile 1928). Deze Duitse professor, dertig jaar lang hoogleraar aan de Universiteit van Chili, heeft misschien de meest diepgaande studie gemaakt van de Curaçaose taal, die ooit gepubliceerd is. In genoemd werk spreekt de professor herhaaldelijk over het Papiamento als „una lengua de alta cultura" en „un idioma fijo" op blz. 13 zegt hij: „In Curaçao heeft het Negerportugees, aangebracht door de slaven, zich aangepast aan de Spaanse en Nederlandse omgeving en heeft het gebracht tot de lievelingstaal van de meerderheid van de mensen van stand."

Op blz. 80 lezen we: „Sta mij toe in beelden te spreken: Het Portugese zaad (het woord) valt op Afrikaanse bodem (de wijze van denken en spreken van de negertalen) en er groeit een boom op (een negerportugees koeterwaals, waaraan alle negerslaven, op Portugese schepen vervoerd, zich moeten aanpassen). Naar gelang de Europese taal, die de bovenhand heeft op de plaats van bestemming, worden op deze negerportugese stam Spaanse, Franse, Engelse, of Nederlandse loten geënt. Deze geënte twijgen alleen komen tot bloei, maar het sap, dat hen voedt, bewaart het karakter van de Afrikaanse bodem in de uitspraak en de wijze van denken (de grammatica)."

Ook Portugees had invloed op vorming der taal.

Deze uitleg verklaart meteen de herkomst van Portugese (eventueel Galicische) woorden in het Papiamento en de vaak sterk aan het Portugees herinnerende uitspraak. De Encyclopaedie van Nederlands-West-Indië haalt enige voorbeelden aan: ainda (nog), anto (toen, dan), boerakce (gat, opening), bringa (vechten), fica (blijven), larga (laten), pretoe (zwart), vinha (wijn). De spelling is van de Enc.; zelf zou ik liever schrijven: buraco, preto, biña. Er zijn er nog veel meer.

Omdat tegenwoordig de aandacht van degenen die zich voor het Papiamento interesseren, sterk naar het Portugese element in de taal gericht is, haal ik nog een aantal voorbeelden aan. Vooreerst alle uitgangen „mento" (Sp. miento; Po. mento) verder alle woorden als porco (Sp. puerco; Po. porco), porta (Sp. Puerta; Po. porta), balente, dapper) Sp. valiente; Po. valente), perta, smal (Sp. estrecho; Po. perto), susto, schrik (Sp. asusto; Po. susto), quen, wie (Sp. quien); Po. quem), meste, moeten (Sp. menester; Po. mister), mishi, mengen (Sp. mezclar; Po. mixer), lenso, zakdoek (Sp. pañuelo; Po. lenço), galiña, kip (Sp. gallina; Po. galinha). forno, oven (Sp. horno; Po. forno)), chumbo, lood (Sp. plomo; Po. chumbo), finete, speld, (Sp. alfiler; Po. alfinete), pusha, duwen (Sp. empujar; Po. puxar), soño, droom (Sp. sueño; Po. Sonho), bon, goed (Sp. Bueno; Po. bom), barbulete, vlinder (Sp. mariposo; Po. Borboleta). enz.

Portugees zijn ook de voorzetsels na en te (naar en tot). Mi ta bay na mi cas, ik ga naar mijn huis. In het Spaans bestaat na niet, maar in het Portugees komt het veel voor: Quem esta na catedra? Wie zit op de stoel (zetel)? Te Sevilla, betekent in het Portugees: na Sevilha, juist als in het Papiamento. Tot morgen heet op Curaçao: te mayan; in het Portugues: te manham, dat in schrijfwijze verschilt, maar in de uitspraak precies hetzelfde klinkt.

Portugees is de gewoonte om de slot -m van een woord als neusklank uit te spreken, ng. Men hoort duidelijk mayang zeggen; hetzelfde bij pan, brood (Po. Pam). Ze zeggen duidelijk pang.

Portugees is ook de veelvuldige si-klank, als in de aangehaalde voorbeelden mishi en pusha; de x van mixer en puxar wordt eveneens uitgesproken als sj, zoals vaak in het Portugees, bv. xelim, shilling; xarope, syroop.

Portugees is verder de Curaçaose gewoonte om de slot-o van een woord bijna altijd uit te spreken als oe; vandaar verschil in spelling van den een die schrijft Papiamento, amigo, chumbo, buraco, enz. en den ander, die al deze woorden laat eindigen op oe.

Hoe sterk dit portugees element in het Papiamento iemand biologeren kan, blijkt wel uit het reeds eerder aangehaalde artikel van Ir. P. Cohen Henriquez.

Wie Papiamento kent, kan ook Portugees lezen.

Daar lezen we: „De sterkste invloed op het Papiaments heeft wel het Portugees gehad. Het Papiaments lijkt dan ook zo veel op het Portugees, dat voor degenen, die het Papiaments machtig zijn, het lezen van eenvoudig Portugees proza geen moeilijkheden meebrengt" Dat echter ook hij duidelijk inziet, dat tegenwoordig het Spaanse element het overwicht heeft, blijke uit het volgende citaat: „Behalve van het Nederlands en het Portugees heeft het Papiaments een sterke invloed ondervonden van het Spaans. Deze invloed had het niet te danken aan het levendige verkeer met Zuid Amerika. Allengs maken typisch Portugese woorden en uitdrukkingen plaats voor Spaanse equivalenten; dit is heel begrijpelijk, want terwijl het contact met het Portugees na de verdwijning van deze taal op Curaçao geheel verbroken is, is het contact met het Spaans voortdurend blijven bestaan. In het oude Papiaments treffen we dan ook veel meer typisch Portugese woorden en constructies aan dan in het nieuwere Papiaments."

Of deze zienswijze historisch wel zo sterk te verdedigen is, betwijfel ik enigszins. Ik denk daarbij aan he richt van Pater Schabel van 23 geleden, dat de negerslaven „g ken Spaans" spraken.

Een ding mogen we niet uit he verliezen, nl. dat het Spaans e Portugees van twee en een halve geleden niet precies hetzelfde war ze nu zijn, waarschijnlijk minde elkander verschilden en dichter den bij het Galicisch, dat beider taal schijnt te zijn. Hierover k echter persoonlijk niet oordelen, a zien ik geen woord Galicisch maar de Encycl. v. N.W.I. wijst i richting, terwijl ook Dr. Nouël op raçao die mening is toegedaan. voorbeeld, hoe gemakkelijk men vergissen kan, is het werkwoord ken: Pap. lembe, SP. lamer, Po. la Men is nu vanzelf geneigd te zeg zie je wel, lembe is Portugees va komst. Maar...!!! In het oudspaa likken óók lamber en dit werkwo bewaard gebleven in het Chile Spaans van tegenwoordig!

Moge het bovengezegde een ie beter begrip geschapen hebben bij migen omtrent het Papiamento van ze drie eilanden „Beneden de Win

M.D. Latour

* Eerste deel van deze studie onze editie van gisteren.